

какъ радость щѣше да чюе: “Баша тити е далъ ясно и подробно наставленіе, и всевъз-моженъ покровитель.” Колко прилежно щѣше да варди тоя человекъ това наставленіе, и колко съвършено щѣше да ся увѣри на покровитель-тъ?

Това пѣтешествіе е житіе-то на Христіанина: Богъ е баша му, небе-то, отечество-то му: вѣчно-то блаженство, обѣщаваемы-ты притяжанія: Христось, най достойный-тъ покровитель, начальникъ-тъ на спасеніе-то ни, който самъ преминѣ пѣть-тъ и побѣди всякой непріатель, и който сега варди и защищава всички-ты, който му ся препорѣчавать. И Свято-то Писаніе съдържава здраво и непогрѣшительно наставленіе къмъ Бога, къмъ небе-то, и къмъ вѣчно-то блаженство.

“Свидѣтелство-то Господне е вѣрно, което умѣдрява просты-ты.” Чрезъ Писаніе-то самъ Богъ оправя пѣтища-та ни. То въ всички-ты си главны мѣста толкова е ясно, щото тичешкомъ може пѣкой да чете, и да разбира що чете. А толкова е пѣлно и частно, щото можеш да намѣришь въ него нѣщо прилично, което да вдигне най смѣтителны-ты ти сумнѣнія, и да тя настави право въ най голѣмы-ты неудобности. Изобиліе-то му проповѣдува Божественный-тъ му писатель.

Може нѣкой да каже: “Отгдѣ мож да знаишь че Писаніе-то е истинно”? Слушай отгдѣ. Лоши человекъци не можахъ да пишѣтъ книгъ толкова ясно да осѣждава всякой грѣхъ. Добри-